

Казкотерапія як метод оздоровлення дітей дошкільного віку

Дітям дошкільного віку казка дуже близька. Через неї діти пізнають навколишній світ. Казка має величезний емоційний, навіть лікувальний вплив на дитину. Відомо, що казкотерапія дає змогу здійснювати корекційно – відновлювальну та розвивальну роботу з дітьми, надавати їм психологічну допомогу.

Мудрі батьки, виховуючи дитину, не поспішають карати її, а розповідають історію, казку, з якої її дитина сама розуміє, у чому полягає її провина. Адже казка говорить до найсвітлішого, що є у дитячому серці, вона допомагає малюку пізнати закони природи, вчить співпереживати, розвиває здібності та фантазію. Робота з казкою сприяє емоційно – ціннісному розвитку вихованців. Казка близька дитині за світовідчуттям, адже у дитини дошкільного віку емоційно – чуттєве сприйняття світу. Їй ще не зрозуміла логіка дорослих міркувань. А казка і не вчить безпосередньо. У ній є лише казкові образи, якими дитина насолоджується, визначаючи свої симпатії. У казці завжди є чітка межа: Це – добро, а це зло, цей персонаж – поганий, а цей – хороший. І малюк дізнається, що добро завжди переможе.

У повсякденні слухання казок, їх розповідання та інсценування сприяють процесу соціалізації вихованців. Участь у інсценуванні казок дає дітям змогу вправлятися у спілкуванні як вербальними, так і невербальними засобами – мовою жестів, рухів, міміки. Тісне переплетення відповідної музики, пластики, емоційних та рухових етюдів сприяють формуванню невербальних засобів виразності. На «казкових заняттях» діти багато рухаються перевтілюючись у казкових героїв. Діти вчаться передавати різні емоційні стани героїв. Це сприяє накопиченню чуттєвого досвіду, спонукає дітей поділитися враженнями, що дуже важливо у роботі з розвитку мовлення дошкільників. Казка, що є невід'ємною частиною освітнього процесу, дає змогу педагогам ефективно розв'язувати розвивальні, навчальні та виховні завдання. Занурюючись у казковий світ, дитина занурюється у глибини своєї душі, вчиться оволодівати цим підсвідомим простором.

Повернувшись із казкової подорожі до реального світу , вона відчувається впевненіше , починає усвідомлювати власну спроможність упоратися з очікуваними труднощами.

Діти, які добре знають атрибути казкового світу, починають самостійно складати казки або вносити до них свої елементи, ставлячи персонажів неймовірні , щойно вигадані ситуації. Так діти мають змогу відобразити свої хвилювання у казковому світі, опановуючи ті емоції. Які для них дійсно важливі. Саме казкові персонажі дають змогу дитині унаочнити всі переживання, зрозуміти їхнє призначення . Казковий світ якнайкраще пристосований для цього , оскільки антагоністичний характер персонажів уособлює абсолютне добро або абсолютне зло. Казкові персонажі виражають свої почуття у вчинках : якщо страшно – тікають, образливо – плачуть.

У розвитку та вихованні дитини казки відіграють надзвичайно важливу роль. у цьому був переконаний відомий американський психолог і психіатр австрійського походження Бруно Беттельхейм. Він наголошував , що дітям потрібні казки, їм цікаві казкові персонажі, які самостійно пізнають навколишній світ. це твердження не втрачає своєї актуальності й сьогодні.

Немає нічого загадковішого, ніж душа дитини. Діти значно мудріші за нас, а нам дорослим . іноді бракує мудрості позбавитися авторитаризму й категоричності. І саме схильність до повчань заважає порозумітися з дітьми. Частіше згадуймо ту пору , « коли дерева були великими...». Напружуймо свою емоційну пам'ять. Можливо , тоді загадкова дитяча душа стане для нас зрозумілішою. Т

ермін виховання не буде ототожнюватися зі словом « нотація », а у стосунках з дитиною пануватиме гармонія.